

EŞİT KÖŞE

Leyla Ötker

Jeoloji mühendisleri kadın komisyonu olarak bu aydan itibaren dergi de bizde varız. Bu köşe de kadın komisyonunun hazırladığı birbirinden renkli, eğlenceli her ay başka bir meslektaşımızın yazacağı bir yazı olacak. Peki, neden eşit köşe köşemizin ismi? 2021 yılı olmasına rağmen kadınların her alanda ötekileştirilmeye çalışıldığı, kadına şiddetin her saat arttığı, iş ilanlarında erkek mühendisin arandığı bir dönemde biz kadınların erkeklerle cinsiyet ayrımı yapılmadan aldığımız eğitim sonucu kadın ya da erkek mühendis değil sadece MÜHENDİS olduğumuzu anlatmak için eşit köşe. Sizlerden de erkek kadın ayırt etmeden köşemize katkılarınızı bekliyoruz.

İlk yazımız da bizleri kırmayarak en içten duyguları ile yazı yazan Jeoloji Mühendisleri Odası İstanbul Şube üyesi Sayın Leyla ÖTKER ile başladık. O halde heyecanımızı paylaşarak sizleri yazıyı okumaya davet ediyorum.

Sevgili dostlar, genç meslektaşlarım merhaba*

Jeoloji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden sevgili Neşe Değirmenci, kadınlarla ilgili çıkacak bir bülteninde yayınlanmak üzere bir yazı kaleme almamı istediğinde sevinçle ve daha ötesi büyük bir gururla kabul ettim. Kendisine çok teşekkür ediyorum.

Ancak o günden beri ne yazacağım konusunda öyle kararsız kaldım ki. Belli bir konu olsa ona odaklanıp yazabilirim fakat şimdi içimden geldiği gibi yazacağım. Bu yaşa gelmemin avantajını kullanmak istiyorum izinle.

Şöyle başlayım;

Ben insanları iki gruba ayırıyorum. Birinci grup, öğreticiler, öğretmeyi sevenler, bundan büyük bir haz alanlar. Kimi zaman ukalalık yapmış olsalar da öğretmeyi sevenler.

İkinci grup, öğrenciler. Yani öğrenmekten bıkmıyanlar. Sanatçıları, ilim adamlarını, ticaret meraklısı olanları, siyasete politikaya aşırı ilgili olanlar gibi detayları atlayıp iki gruba indiriyorum ben insanları.

Ben bu sadeleştirilmiş iki gruptan ikincisine dahilim. Öğrenmek isteği hatta öğrenci olmak, hayatıma hep yeni bilgiler beceriler katma isteği yoğun bende. Çalışma hayatım 1973/1996 yılları arasında MTA Genel Müdürlüğü'nde geçti. Yeri gelmişken çalışma süremde MTA'da APK Dairesinde Türkiye il ve maden envanterleri ayrıca altın-gümüş ve molibden gibi iki madenin envanterini yaptım. 22 yıl 4 ay süren çalışma hayatım 1996'da sona erdi. Emekli olur olmaz hemen kurslara gitmeye başladım. Ankara'da çeşitli konularda kurs verip sertifika veren bir oluşum vardı. İngilizce-den hostesliğe, tur operatörlüğünden muhasebeciliğe

kadar çeşitli konularda kurs veren koca bir dersane... Burada bunca kursun arasında mizacıma en uygun olan Halkla İlişkiler kursuna gitmeyi tercih ettim. İki ay sonra sertifikamı almamla beraber ilk iş teklifimi de aldım. Bir fuar koordinatörlüğü... Mühendislikten sonra bu koordinatörlük sadece işin türü olarak değil işleyişi yani özel sektör olmasıyla da ilginçti benim için. Sonra çeşitli kurslar ardı ardına geldi. Mefruşat, rölyef kurslarına gittim. Sonra İstanbul serüvenim başladı ve ben çeşitleri artırarak kurslara gitmeye devam ettim. İş güvenliği kursuna gittim. Oraya iş güvenlik sertifikası almak için gelen genç insanlarla bir arada olup yeniden öğrenci olmak çok güzel ve aynı zamanda çok heyecan vericiydi.

İstanbul'daki belediyeler belli yaşta insanlara iyi vakit geçirmeleri için pek çok imkân sunuyor. Kadıköy Belediyesi'nin açmış olduğu çeşitli kurslara gittim. Her sene bir başka kursa katıldım. Resim, tiyatro, drama, dans, vb. En son gittiğim JMO'nun Türk Sanat Müziği Korosu. "PARLAK ŞAPKALILAR" dans grubu ile çeşitli yerlerde dans gösterilerine katılıp gazetelere televizyonlara haber olduk fakat pandemi ile hepsi bitti.

Emekli olduktan sonra gittiğim bütün kurslarda çok mutlu oldum.

Şimdi mutluluk nedir diye sorsam sizlere. Sözlükteki tarifi ile mutluluk, bütün özlemlere, bütün isteklere eksiksiz bir biçimde ve süreli koşarak erişmekten duyulan kıvanç durumu, duyumsanan sevinçtir, hazdır. Fakat yaşamda bütün eksikliklerimizi tamamlamamız mümkün müdür? Hayır tabi.

Mutlu olmak, her şeye sahip olmak değil, sahip ol-

duğunuz kadarını her şey yapabilmektir. Dale Carnegie'nin dediği gibi "Mutluluk sizin kim olduğunuz ile ilgili değildir. O tamamen ne düşündüğünüze bağlıdır" ya da Albert Einstein'ın dediği gibi " Mutlu bir hayat istiyorsanız hayatınızı bir amaca bağlayın, kişilere değil" ya da Jackson Brown un dediği gibi " İnsanlar akıllarına koydukları kadar mutludurlar ".

Bana göre de mutluluk sorunsuz yaşamak değil sorunlarla başa çıkıyor olabileme yeteneğidir ve mutlu olmak isteği bağlı bir tercihtir. Mutluluğa giden bir yol yoktur zaten mutluluk bir yoldur. Bu gerçekten yola çıkarak insanların sağlıkları da mutluluklarına bağlıdır. Bir insanın sağlıklı ve huzurlu olması ve buna bağlı olarak da iyi çocuklar yetiştirmesi ve toplumsal bir görevi de yerine getirmesidir bir anlamda. Her insan mutluluğundan ya da mutsuzluğundan kendisi sorumludur. Ne demiştim başta mutluluk sorunlarla baş edebilme yetisidir. Kimi öğretir mutlu olur kimi öğrenir mutlu olur.

Ülkemiz, mutlu olmak için de mutsuz olmak için de gereken her şeyin olduğu bir ülkedir. İnsanın bakış açısı ne ise odur. Dünyanın en güzel en müreffeh ülkesinde bile mutlu olmama şansı vardır kimi insanların.

Ahlak ve vicdana gelince, Sokrates beraber ortaya çıkan ahlak kavramı nasıl yaşamamız, nasıl davranmamızla ilgili kuramlar dizisidir. Eğer davranışlarımız toplumda çok kişiyi etkiliyor ve mutlu ediyorsa ahlaki bir davranıştır. Ahlak doğuştan gelen kimi özellikler gibi olsa da görerek öğrenilerek de kazanılır. Etik bir davranış biçimidir. Öğretim kadar eğitimin ve ahlak da bu kapsamdadır ve toplumları etkileyen unsurlardır.

Kadınlarımızın eğitimi ve öğretimi işte bunun için önemlidir. Bir toplumu oluşturan insanlar, kadınların yetiştirdiği çocukların ergin halleridir. Bunun için öncelikle kadının eğitilmesi bilinçlendirilmesi gerekir. Kadınlarımız ne gibi haklarının olduğunun ayrımında olmalıdır.

Bunları belirtirken feministçe bir yaklaşımla asla kadınlar hep haklıdır demiyorum. Ancak bilinçli ahlaklı ve vicdan sahibi olmalı ki onların yetiştirdiği çocuklar da onları örnek alarak aynı düzeyde olsunlar. Dünyadaki gelişmiş ülkelerin neden geliştiklerini inceleyerek eğitim düzeylerinin yüksekliği ile doğru orantılı olduğunu görürüz. Atatürk'ün Türk kadınına verdiği haklar, çoğu gelişmiş ülkelerde yokken verilmiş haklardır. Fakat kadınlarımız bu haklarını hakkıyla kullanabilmiş midir? Maalesef hayır. Bu hakların ne kadar önemli olduğunu bilmek için önce onu özümsemek gerekirken kimi kadınlar tebaa olamaya çoktan razı olmaktadır.

Kadınlarımıza verilen haklar şimdi geri alınma sürecine girmiştir. Tutarsız gerekçelerle İstanbul Sözleşme-

si'nden çıkılması bunun ilk adımıdır. 1 Temmuz 2021 tarihinden itibaren resmen ve kanununa uydurularak bu sözleşmeden ayrılıyor. Kadına yönelik şiddetin ve aile içi şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadeleyle ilişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, bilinen adıyla İstanbul Sözleşmesi, bir insan hakları sözleşmesidir. Bu sözleşmeden çıkılarak ne amaçlanmaktadır bellidir. Kadını içine kapatıp gelişmesini engellemek. Avrupa Birliği'ne alınmanın vazgeçilmez gereği uygar ve gelişmiş bir toplum olmakken İstanbul Sözleşmesi'nden resmen çıkarak hem gelişmiş olmayı hem de güya istediğimiz AB'ne girmeyi ummak abesle iştiğal değil de nedir?

Bizler hala "kız aldık- kız verdik" diye konuşarak dışı cinsi alıp verme unsuru olarak gören bir toplum yapı-sındayız. Kadın korunmaya muhtaç bir cins değil aksine koruyucu bir cinstir.

Kadınlar özellikle de anne ise hele bu duygu daha yoğundur. Korunup kollanması sevilip şefkat gösterilmesi gereken bir grup da çocuklarımızdır. Son zamanlarda çocuk istismarı önlenemez bir şekilde artmaktadır. Çocuklarımız en değerli varlıklarımızdır. Her anne baba onları bile isteye dünyaya getirir ve onların sorumluluğu annelerin babalarıdır. Ancak kimi insanlık dışı olaylar bizleri son derece üzmektedir. Çocuğun her türlü istismarının önlenmesi kadınların bilinçlendirilmesi kadar önemli hatta önceliklidir.

İstismar edilen çocuk için suçlulara uygulanacak müeyyideler her türlü cezanın üzerinde olması gerekirken bu istismarı yapanlara karşı gerekli cezalar hala verilmemektedir.

Hem kadınların hem çocukların kendilerini, haklarını koruma bilincinde olmaları gerekmektedir.

Hatta sadece kadınların ve çocukların hakları değil yaşayan her canlının yaşamlarını sürdürme hakkı vardır. Hayvan hakları ve onlara yapılan insanlık dışı işkencelere de sahip çıkmak gerekmektedir. Bütün bu sıraladıklarımın olması çağdaş ve uygar bir toplumun olmazsa olmalarıdır.

Dünya sadece bir cinsin ayrıcalıklı yaşayacağı bir yer değildir.

Mutlu bir toplum, eşitlikçi ve saygılı insanlardan oluşan kişilerden oluşur. Umarım bu gelişmiş toplum düzeyini bu topraklarda da görmek mümkün olur. Daha adil daha güzel bir dünyada yaşamak dileklerimle hepinizi sevgilerimle selamlıyorum.

* Yazıdaki görüşler yazara aittir, Yayın Kurulu'nu bağlamaz..